

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
Β' ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013**

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Σώμα με σώμα” του Ζακ Οντιάρ (2012)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 14/1/2013 Ένας μεγάλος έρωτας *Λίο ΜακΚάρει*
21/1/2013 Η αδελφή μου *Ούρσουλα Μέγιερ*
28/1/2013 Ο εραστής της κομμώτριας *Πατρίς Λεκόντ*
4/2/2013 Η αγελάδα που έπεσε από τον ουρανό *Σεμπασιάν Μπορενζτάν*
11/2/2013 Το κυνήγι *Τόμας Βίντερμπεργκ*
18/2/2013 Barbara *Κριστιάν Πέτζολντ*
25/2/2013 Πυροτεχνήματα την Τετάρτη *Ασγκάρ Φαραντί*
4/3/2013 Κάτι σαν έρωτας *Αμπάς Κιαροστάμι*
11/3/2013 Σώμα με σώμα *Ζακ Οντιάρ*
18/3/2013 Teddy bear *Μαντς Ματίεσεν*
25/3/2013 Η γυναίκα του σταθμάρχη *Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ*
1/4/2013 Τι απέγινε η Μπέιμπι Τζέιν; *Ρόμπερτ Όλντρις*
8/4/2013 Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο *Φρανσουά Οζόν*
15/4/2013 Χαμένος παράδεισος *Μιγκέλ Γκόμες*
22/4/2013 Holy motors *Λεό Καράξ*

BARBARA

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κρίστιαν Πέτζολντ

Ηθοποιοί: Νίνα Χος, Ρόλαντ Ζέρφελντ
Μαρκ Βάσκε

Χώρα: Γερμανία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 105'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Berlin International Film Festival (2012)
- * Βραβείο Reader Jury of the "Berliner Morgenpost" στον Christan Petzold
- * Αργυρή Άρκτος Σκηνοθεσίας στον Christan Petzold
- Αργυρό Βραβείο Εξαίρετης Ταινίας στην Παραγωγή (German Film Awards 2012)
- Βραβείο New Faces Awards, Germany στην ηθοποιό Jasna Fritsi Bauer (2012)
- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στον Christan Petzold, Nuremberg Film Festival "Turkey-Germany"
- Πολλές ακόμη υποψηφιότητες

Ένας νεαρός γιατρός που δουλεύει σε επαρχιακό νοσοκομείο της Ανατολικής Γερμανίας του 1980 γνωρίζει μια όμορφη συνάδελφό του την οποία

παρακολουθεί η αστυνομία και η οποία μοιάζει να κρύβει το παρελθόν της.

Υποβλητικά σκηνοθετημένο, αν και δραματουργικά στεγνό πολιτικό θρίλερ από τον στιλίστα σκηνοθέτη της "Yella" και του "Jerichow", όνειρα απατηλά". Αργυρή Άρκτος σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ο Κρίστιαν Πέτσολντ με την ήρεμη σχολαστική ακρίβεια ενός χειρουργού, διεισδύει και αποτυπώνει αργά και μεθοδικά μια πραγματικότητα της Ανατολικής Γερμανίας, πριν την πτώση του Τείχους.

Πρόκειται για ένα κοινωνικό δράμα που απεικονίζει με ένα διεισδυτικό βλέμμα τις συνθήκες ζωής στην Ανατολική Γερμανία του '80. Μια ιστορική ανασύσταση ενός κοντινού χρονικά κομμουνιστικού καθεστώτος που διακρίνεται για τον ευφυή συνδυασμό μεταξύ πλοκής και ντεκόρ, πολιτικής κατάστασης και αρχιτεκτονικής, κοινωνικών συμφραζομένων και προσώπων.

Ήδη από το 2001 με την ταινία «Die Innere Sicherheit» («Μία ασυνήθιστη κατάσταση»), ο Κρίστιαν Πέτσολντ

κάνει μια δυναμική παρουσία στο γερμανικό σινεμά εμφυσώντας ένα διαφορετικό αέρα «νέου κύματος». Μαζί με άλλους κινηματογραφιστές, αποτελεί έναν από τους πρωτοπόρους της λεγόμενης «Σχολής του Βερολίνου» και συμμετέχει στο εξής στα διαγωνιστικά των Φεστιβάλ του Βερολίνου και της Βιέννης. Διακρίνεται με τις ταινίες «Wolfsburg» (2003) και «Yella» (2007), όπου εξετάζει διεισδυτικά την επανενωμένη Γερμανία. Στην τελευταία του ταινία «Barbara», αναφερόμενος στο πρόσφατο παρελθόν της Ανατολικής Κομμουνιστικής Γερμανίας, έρχεται να προτείνει μια πρωτότυπη αναπαράσταση και αισθητική προσέγγιση της εποχής, διαφέροντας αρκετά από τα γνωστά φιλμ «Good Bye Lenin!» (2003) και «Οι Ζωές των Άλλων» (2006) που αγγίζουν το ίδιο θέμα κάτω από μια άλλη οπτική γωνία.

Η Barbara Wolf (Νίνα Χος) είναι μια νοσοκομειακή γιατρός από το Βερολίνο. Μετά την αποφυλάκισή της παίρνει μετάθεση από το κράτος σε μια απομακρυσμένη επαρχία της Γερμανίας κοντά στη θάλασσα. Οι αρχές την υποπευνούνται για απόδραση προς τη Δύση. Πράγματι, όνειρό της είναι να καταφέρει να περάσει τα σύνορα, να ξεφύγει από το απολυταρχικό καθεστώς και να ζήσει στη Δύση. Σχεδιάζει αυτό το «πέραςμα προς την ελευθερία» με τον εραστή της, ένα γερμανό από τη Δυτική Γερμανία. Οι σχέσεις της με τους συναδέλφους είναι απόμακρες, καθαρά επαγγελματικές. Μόνο ένας γιατρός, επικεφαλής του νοσοκομείου, ο Αντρέ (Ρόναντ Ζέρφελντ) εκδηλώνει για την Barbara ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Διακριτικός και ταυτόχρονα επίμονος εκφράζει με διάφορους τρόπους μια ακαταμάχητη επιθυμία και έλξη για την αινιγματική βερολινέζα νεοφερμένη. Ζητήματα εμπιστοσύνης προς το συνάνθρωπο βγαίνουν στην επιφάνεια, μέσα από αυτή την ιδιαίτωση σχέση και επαφή με το γιατρό, όπου η καχυποψία και η φροντίδα για τον άλλο, και ακόμη περισσότερο ο πόθος, αλλάζουν τακτικά βάρδιες περιχύνοντας τις ανθρώπινες σχέσεις με μια αμφισημία.

Η Barbara υπομένει τη φρικιαστική αίσθηση της συνεχούς παρακολούθησης, χαρακτηριστικής των ολοκληρωτικών καθεστώτων, ιδιαίτερα σε όσους γεννούν υποψίες. Υπόκειται σε εξευτελιστικούς ελέγχους ενώ ταυτόχρονα επιδίδεται με ζήλο στη δουλειά της βοηθώντας ασθενείς και αδύναμους. Η κάμερα παρακολουθεί την καθημερινή της ζωή φιλένοντας, ταυτόχρονα, με άπληστο τρόπο πανέμορφα τοπία της γερμανικής εξοχής. Ο Κρίστιαν Πέτσολντ ξεφεύγει από το κλισέ να παρουσιάσει μια μονότονη και γκριζωπή ατμόσφαιρα δικτατορικού καθεστώτος, κάτι που συνηθίζουν οι δυτικές παραγωγές όταν πραγματεύονται παρόμοιο θέμα. Με ζωηρά χρώματα στην παλέτα του, όμοια με ένα ζωγάφο, φωτίζει πρόσωπα, σπίτια και φυσικά τοπία συνθέτοντας κάδρα ιδιαίτερης αισθητικής. Ένας σχεδόν μόνιμος άνεμος με το βουητό του καθιστά ακόμη πιο άγρια και ακαταμάχητη την ομορφιά της φύσης, μέσα στην οποία κινείται η ηρωίδα – γοητευτική εξίσου και μυστήρια – με το

ποδήλατό της. Οι εσωτερικοί δισταγμοί της Barbara, οι συναισθηματικές της αμφιταλαντεύσεις μεταξύ του εραστή της Δύσης και του γιατρού που κερδίζει βαθμιαία την εμπιστοσύνη της, εγγράφονται έξυπνα στο ρομαντικό πήγαινε-έλα του ανέμου. Η έννοια του στροβίλου ενισχύεται ακόμη περισσότερο με τα ζουμ που κάνει ο Κρίστιαν Πέτσολντ στο χτένισμά της, το χαρακτηριστικό κότσο, παραπέμποντας άμεσα στο αντίστοιχο χτένισμα της Κίμ Νόβακ στην ταινία Vertigo του Χίτσκοκ. **Η Νίνα Χος, μούσα του σκηνοθέτη έχοντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο και σε άλλες ταινίες του, παίρνει τα χαρακτηριστικά χιτσκοκικής ηρωίδας: ξανθιά, όμορφη, ψυχρή, απόμακρη και μυστήρια που παίζει με τον κίνδυνο.**

Η προσοχή στη λεπτομέρεια κατά τη σύνθεση μερικών πλάνων και η φροντίδα για μια καλλιτεχνική διάσταση της εικόνας επιβεβαιώνεται επιπλέον από την αξιοσημείωτη σκηνή με τον πίνακα του Ρέμπραντ «Μάθημα Ανατομίας του Δρ. Τουλπ» (1632). Ο σκηνοθέτης βάζει τα πρόσωπα να τον σχολιάζουν εστιάζοντας την κάμερα πάνω του. Αυτός ο πίνακας αναπαριστά μια χειρουργική επέμβαση και βρίσκεται μέσα στο ιατρείο του γιατρού, δημιουργώντας μια αντανάκλαση των αντίστοιχων εγχειρήσεων που γίνονται μέσα στο νοσοκομείο. Ο Walter Benjamin στο βιβλίο «Το έργο τέχνης την εποχή της μηχανικής αναπαραγωγικότητας» αναφερόμενος σε αυτόν τον πίνακα, κάνει μια σύγκριση μεταξύ χειρουργού και καμεραμάν, υπογραμμίζοντας τον ειδικό χαρακτήρα και την προτεραιότητα που έχει η κάμερα σε μια φιλική αναπαράσταση, όπως το χειρουργικό εργαλείο σε μια εγχείρηση. Ο καμεραμάν, κατά τον κριτικό και φιλόσοφο, συλλαμβάνει την πραγματικότητα με τη μεσολάβηση ενός οργάνου όπως και ο χειρουργός εισχωρεί στο βάθος της σάρκας διατηρώντας την απόσταση που του επιτρέπει το εργαλείο του... Τέτοια και άλλα πολλά γράφει ο Walter Benjamin τα οποία μας δημιουργούν υποψίες ότι ο σκηνοθέτης δεν επινόησε τυχαία τη συγκεκριμένη σκηνή που μας κάνει να θυμηθούμε το υπέροχο ντοκυμαντέρ του Πίτερ Γκρίναγουεϊ «Το κατηγορώ του Ρέμπραντ» όπου εκεί, όμως, γίνεται μια εξονυχιστική ανάλυση του πίνακα του Ρέμπραντ «Νυχτερινή Περίπολος».

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

CHRISTIAN PETZOLD

Ένας από τους σημαντικότερους Γερμανούς δημιουργούς, γεννήθηκε στο Hilden το 1960. Σπούδασε Γλώσσα και Δράμα στο Πανεπιστήμιο Freie και Σκηνοθεσία στην Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης, στο Βερολίνο.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Barbara 2012, Dreileben - Etwas Besseres als den Tod 2011, Jerichow 2008, Yella 2007, Gespenster 2005, Wolfsburg 2003, Toter Mann 2001, Die innere Sicherheit 2000, Die Beischlafdiebin 1998, Cuba Libre 1996, Pilotinnen 1995, Das warme Geld 1992.